

ת"פ 13757/06/17 - מדינת ישראל נגד רמזי דקסה

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 13757-06-17 ישראל נ' דקסה

בפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא טל תדמור-זמיר
מבקשת מדינת ישראל
נגד
רמזי דקסה
משיב
החלטה

עניינה של החלטה זו - בקשת המאשימה "לתקן את כתב האישום ע"י צירוף עד תביעה".

רקע

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום שמייחס לו עבירות של בניה ושימוש במקרקעין ללא היתר ובסטיה מתכניות. מעובדות כתב האישום עולה כי בין השנים 2009-2014 בנה הנאשם בית מגורים, מבנים נוספים מבניה קלה וחצר סביב להם, במקרקעין שידועים כגוש 11511 חלקה 40 ונמצאים בשטח גלילי, דרומית מערבית לדלית אל כרמל, בנצ. 203558/732077 (להלן: "**המקרקעין**"). כתב האישום אף מפרט את התכניות שחלות על המקרקעין ומציין כי הם מצויים במרחב התכנון של הוועדה המחוזית חיפה.

2. הנאשם כפר בעובדות כתב האישום ובית המשפט שמע את ראיות המאשימה. במהלך שמיעת הראיות, ב"כ המאשימה ביקשה להגיש ראיות שונות, ב"כ הנאשם התנגד לקבילותן ובית המשפט נדרש להכריע בנושא (ראו למשל, עמ' 21 לפרוט' בש' 22-24; עמ' 26 לפרוט' בש' 7-18). בין הראיות שביקשה המאשימה להגיש והסנגור התנגד להגשתה - מסמך שכותרתו "פענוח תצ"א" ואילו מצורפים 8 תצלומי אוויר. בית המשפט שמע את טענות הצדדים בנוגע לקבילות הראיה ודחה את מתן ההחלטה למועד מאוחר יותר. בינתיים, הסתיימה פרשת התביעה, המאשימה הכריזה "אלה עדיו" וב"כ הנאשם הודיע כי הנאשם מוותר על זכותו להעיד וכי אין לו עדי הגנה נוספים. כי כך, נקבע התיק לשמיעת סיכומי הצדדים בעל פה ביום 15.11.18.

3. ביום 21.10.18 נתן בית המשפט את החלטתו בנוגע לקבילות התצ"א ומהמסמך שנלווה להם וקבע כי הם אינם קבילים.

4. ביום 7.11.18 הגישה המאשימה את הבקשה דנן, במסגרתה היא מבקשת להתיר לה:

(א) להגיש אישור דבר הדואר הרשום בדבר זימונו של הנאשם לחקירה;

(ב) להוסיף תע"צ של עובד דואר על כך שהדואר נמסר ליעדו;

(ג) להוסיף עד תביעה - מודד מוסמך שיכין מפת מדידה בה יצוין מיקומו של המבנה מושא האישום.

למותר לציין כי הנאשם מתנגד לבקשה.

תמצית טענות הצדדים

5. **המאשימה** עמדה על חשיבות הוכחת זימונו של הנאשם לחקירה כבסיס לחוקיות הגשת כתב האישום וטענה כי הנאשם התנגד להגשת אישור דבר הדואר הרשום שלא בצדק והדרישה להביא עובד דואר שיעיד על העניין בלתי מתקבלת על הדעת, תוביל לסרבול הליכים ותשבש את עבודתם של עובדי הדואר. בנסיבות, בית המשפט מתבקש לחזור ולעין בהחלטתו שלא להתיר הגשת האישור. עוד טוענת המאשימה כי בהיות ההתנגדות להגשת האישור לא צפויה, יש להתיר לה הבאת תע"צ מנציג דואר ישראל אודות תוצאות משלוח הדואר הרשום, כדי למנוע הכבדה מיותרת על עובדי הדואר. המאשימה הוסיפה וטענה כי גם ההתנגדות להגשת התצ"אות היתה לא צפויה ונוכח קביעת בית המשפט כי התצ"אות אינם קבילים, אין באפשרות המאשימה להוכיח את מיקומו של המבנה. לכן יש לאפשר לה להוסיף עד - מודד מוסמך, שיכין מפת מדידה מה יצוין מיקומו של המבנה מושא האישום, בחלקה ובגוש הרלבנטיים. המאשימה תמכה טיעוניה בפסיקה, הדגישה את האינטרס החברתי בהגעה לחקר האמת בעבירות בניה רחבות היקף וטענה כי אף בשלב דנן יש להיעתר לבקשה, שכן למעשה פרשת ההגנה טרם החלה וככל שבית המשפט יתיר את התיקון, הנאשם יוכל לזמן עדי הגנה מטעמו.

6. **ב"כ הנאשם** הפנה להחלטת בית המשפט מיום 24.6.18, שבה בית המשפט דחה בקשה זוהה של המאשימה, לתיקון כתב האישום על ידי הוספת עד שהוא נציג דואר ישראל. עוד טען כי יש לדחות את טענת המאשימה שהיא לא צפתה התנגדות מטעמי קבילות, בהפנותו לכפירתו המפורטת של הנאשם, לרבות בדבר זיהוי המקרקעין ובצינו כי טענות ביחס למערכת ה GIS נטענות חדשות לבקרים. ב"כ הנאשם טען כי יש לדחות את הבקשה, בהיותה בקשה חוזרת, שנדחתה זה מכבר, בשים לב לשלב בו מצוי ההליך, לפגיעה הצפויה בהגנת הנאשם, ולחייב את המאשימה בהוצאות.

דין

7. האפשרות לתקן את כתב האישום נתונה לבית המשפט בכל שלב לאחר תחילת המשפט ובלבד שהתנאי הקבוע בסעיף 92(א) לחסד"פ ולפיו ניתנה לנאשם הזדמנות סבירה להתגונן, נשמר מכל משמר (ע"פ 5019/09 **דביר חליוה נ' מדינת ישראל** (20.8.13)).

8. בענייננו, אני סבורה כי אין להתיר למאשימה את תיקון כתב האישום בשלב זה, מחמת הפגיעה הצפויה בהגנת הנאשם, ואנמק.

ראשית, הן הבקשה להגשת אישור דבר הדואר הרשום והן הבקשה לתקן את כתב האישום על ידי הוספת עד או תע"צ שיכשירו את הגשת אותו אישור כבר נדונו על ידי, נדחו (החלטה מיום 24.6.18) ואיני מכירה מקור חוקי שיאפשר למאשימה לבקש עיון חוזר בהחלטה.

שנית, המאשימה סיימה להביא את ראיותיה, הנאשם אף הוא הצהיר כי אין בכוונתו להציג ראיות לבית המשפט והתיק קבוע לשמיעת סיכומי הצדדים בעל פה. אני דוחה את טענת המאשימה כי משויתר הנאשם על זכותו להעיד, יש לראות את ההליך כאילו פרשת ההגנה טרם החלה ולכן תיקון כתב האישום לא יפגע בהגנתו. הגנתו של נאשם אינה מתחילה לאחר פרשת התביעה. הגנתו של נאשם קורמת עור וגידים ומתגבשת במהלך התקופה שבין צילום חומר הראיות לבין מתן המענה שלו לכתב האישום. הגנת הנאשם מקבלת את ביטוייה הראשוני כבר במתן התשובה לכתב האישום, בין היתר, בהסתמך על החומר שיש בידי המאשימה.

בענייננו, הנאשם כפר בכל עובדות כתב האישום, לרבות בזיהוי המבנה או המקרקעין (ראו פרוט' הדיון מיום 10.12.17) ולו סברה המאשימה שאין בידה די ראיות, היה עליה לבקש לתקן את כתב האישום בטרם היא החלה בהבאת ראיותיה. ניסיונה הנוכחי של המאשימה לעשות "מקצה שיפורים", תוך הבאת ראיות חדשות, לאחר שלא הותר לה להגיש ראיות, מחמת היותן בלתי קבילות, הוא ניסיון שאינו ראוי ובית המשפט אינו יכול לתת לכך יד.

שלישית, אני דוחה את טענת המאשימה לפיה התנגדותו של הנאשם להגשת התצ"אות היתה בלתי צפויה. פרשת התביעה נשמעה בשני מועדים, כאשר בראשון נחקרו המפקח מר ברק ברכיאל, כמו גם העד אריאל חלפן - עובד לשכת התכנון של הוועדה המחוזית חיפה - וב"כ הנאשם הפנה אל שני העדים

שאלות רבות שעניינן זיהוי המבנה, הנ"צ מושא כתב האישום ומכשיר המדידה שבו המפקח עשה שימוש.

יתרה מזאת, כבר בדיון הראשון העלה ב"כ הנאשם טענות בנוגע להגשת התצ"אות וקבילותם (עמ' 10 לפרוט' בש' 5-11) ולכן אין המאשימה יכולה לטעון עתה כי טענת הסנגור בדיון השני, שבוע לאחר מכן, הפתיעה אותה.

רביעית, המאשימה אינה מבקשת להוסיף עד ששמו נשמט בטעות מכתב האישום, או שהחומר שהוא ערך נמסר זה מכבר לידי ההגנה. המאשימה מבקשת להוסיף עד, שייצור ראיה חדשה, שאינה קיימת, כדי לנסות ולהוכיח את זיהוי המבנה או המקרקעין. לדידי, מדובר בתיקון "חריף וקיצוני", שיש בו כדי לערער את כל מושכלות היסוד העומדים בבסיס סדרי הדין בפלילים ועלול לגרום עיוות דין לנאשם (ראו לעניין זה ע"פ 170/07 **ליאור מטיס נ' מדינת ישראל** (19.11.07) וכן גמ"ר (אי') 3211-03-15 **מדינת ישראל נ' רוני אנגלהרד** (3.3.16)).

9. עיינתי בפסיקה אותה אזכרה ב"כ המאשימה בבקשתה, אולם לא מצאתי להקיש ממנה לענייננו, שכן שם דובר

בנסיבות שונות. כך למשל, בת"פ (י-ם) 377/04 **מדינת ישראל נ' ירון וול** (5.6.05), דובר בבקשה לתיקון כתב האישום בשלב הבאת ראיות המאשימה, לאחר שעד הגיע אל המאשימה באקראי ובענין אחר, ותוך כדי חקירתו התברר שיש באמתחתו דברים שקשורים לתיק מושא הבקשה. בת"ב 24240-07-18 **מדינת ישראל נ' י. מזור הסעות והובלות בע"מ** (22.7.18) בית המשפט התיר את תיקון כתב האישום 4 פעמים, מדובר בהחלטה של בית משפט השלום, שאין בה כדי להנחותני. בת"פ 384/00 **מ"י נ' פלוני** (מרץ 2001) דובר בתיקון כתב האישום בראשית פרשת התביעה, שלא כבעניינו. בע"פ 951/80 **יצחק קניר נ' מדינת ישראל** (10.6.81) דובר בבקשה להבאת ראיה בשלב הסיכומים ולא ביצירת ראיה חדשה, כבעניינו. בית המשפט קבע כי השימוש בסמכות להתיר הבאת ראיות נוספות צריך להיעשות במקרים יוצאים מהכלל ולא על נקלה, וזאת, בין היתר, כדי לנטוע בלב המנהלים את המשפט מטעם המדינה את רגש האחריות ואת הצורך להיזהר, באופן ששגיאה ושכחה, שהם דברים אנושיים, יצטמצמו כמעט עד אפס.

סוף דבר

הבקשה לתיקון כתב אישום נדחית.

אשר להטלת הוצאות על המאשימה, אשקול את בקשת ההגנה במסגרת פסק הדין, לאחר שתינתן למאשימה הזדמנות להשמיע את טיעוניה בעניין זה.

המזכירות תעביר לצדדים העתק ההחלטה.

ניתנה היום, ד' כסלו תשע"ט, 12 נובמבר 2018, בהעדר הצדדים.